

Radio Star Terrassa 100.5 Fm --- La Cultural de Terrassa

<http://radiostarterrassa.com/news.php?item.4815>

Página 1/2

Article d'opinió: Resposta a editorial Cecot sobre Mina

Director, Friday 20 January 2017 - 19:02:31

La fi d una concessió no és l'apocalipsi

RESPOSTA A L'EDITORIAL DE LA CECOT DE 21 DE DESEMBRE DE 2016

Poc abans de Nadal la Cecot va publicar una editorial en el seu butlletí (posteriorment difós com a anunci a la premsa local), signat amb diversos gremis de Terrassa, on lamenta el posicionament de l'Ajuntament de Terrassa en relació al servei de l'aigua a Terrassa.

L'escrit és gairebé un libel basat en supòsits negatius en el cas que l'Ajuntament opti per la gestió directa del servei, com ara augment dels costos laborals, augment del preu de l'aigua, etc. Tot plegat per fer por. Enlloc s'esmenta que hi ha una concessió d'un servei públic per 75 anys que ha arribat al final.

Davant un discurs apocalíptic i esbiaixat on la Mina apareix com empresa maltractada i s'excusa el paper de l'empresa sota el pretext de haver llegit malament el nou mapa polític, potser calen explicacions més acurades de cara a la ciutadania.

LA MINA, EMPRESA I EMPRESARI

La Mina gestiona concessions de subministrament d'aigua potable. La de Terrassa és la principal i s'acaba la concessió per finalització del termini, 75 anys. Ara l'Ajuntament ha de decidir com continuar a prestant el servei. Pot fer-ho en gestió directa o indirecta. En el primer cas assumir a la gestió amb una entitat o empresa pròpia que integrari totes les instal·lacions i equips humans de la Mina, excepte l'alta direcció. Si s'opta per la gestió indirecta, i tal com estableix la llei, caldria licitar una nova concessió i el plec del concurs establiria que el nou concessionari hauria d'assumir també totes les instal·lacions i equips humans de la Mina. Passi el que passi, doncs, el gruix important del què és la Mina avui continuarà essent qui presti el servei de distribuir l'aigua a Terrassa, és a dir, tot menys l'actual accionariat, el seu consell d'administració i l'alta direcció que hi està vinculada.

On és, doncs, el debat? En allò que estrictament no pot continuar, que se situa en l'estructura de propietat de la Mina que, per cert, gaudeix d'una renda regular i suculenta. La Mina és una empresa molt sanejada, sense deutes, ans el contrari, amb un cert patrimoni líquid invertit en actius financers. D'acord amb els estats comptables registrats, en els darrers anys té un benefici mitjà abans d'impostos d'uns 2,5 milions d'euros. El net es reparteix bona part en dividendes. De fet, els 500 accionistes terrassencs que la Mina diu tenir no hi ha invertit des de l'última ampliació de capital que es perd en la nit dels temps i, a la pràctica, l'accionariat rep una remuneració per unes inversions financerament amortitzades.

SERÀ MÉS CAR EL SERVEI EN GESTIÓ DIRECTA?

Com hem dit, la prestació del servei està en mans de l'actual plantilla de la Mina i no, a igualtat de serveis prestat, l'aigua

no ser à m és cara. Fins i tot pot millorar.

Els criteris moderns de gestió de l'aigua obliguen a contemplar el cicle complet i a abordar una gestió integral de les cinc etapes: 1ª El proveïment en alta, mitjançant preses, captacions i canals i conduccions, tot gestionat per l'Agència Catalana de l'Aigua i que es remunera pel cànon, que no és un impost sinó una part del cost del servei. 2ª La potabilització i distribució als consumidors. 3ª el clavegueram, que l'Ajuntament ha de mantenir, netejar, inspeccionar i vetllar i al que s'hi dediquen menys recursos dels que convindrien. 4ª la depuració en plantes de l'Administració que es financen també a través del cànon de l'aigua recaptat a favor de l'ACA. I 5ª la neteja de lleres públiques, en mans de l'Administració i on sempre hi falten recursos.

Veiem, doncs, que les etapes 1ª, 2ª i 4ª vénen en el rebut de l'aigua, però la 3ª i la 5ª s'han de finançar dels pressupostos públics. I mentrestant a la Mina reparteixen els excedents com a dividends. Si aquests recursos que avui es reparteixen i surten del sistema es destinessin al manteniment de clavegueram i lleres, alliberaríem recursos per a altres necessitats públiques.

Per últim, unes inversions per la millora en la qualitat de l'aigua redundarien en una menor necessitat d'aigua embotellada. És cert que l'aigua de l'aixeta és potable, bevable i garantida, però el gust està lluny de ser satisfactori per a la majoria de la població, que ha de cercar alternatives. Posem també aquest cost a la cistella.

RUPTURA? NOMÉS DISCONTINUITAT PARCIAL

No hi haurà discontinuitat en el servei ni en els equips que el presten, tan sols en un accionariat que pràcticament només para la mà per al dividend d'una concessió que s'ha acabat.

Alguns, per a continuar, reclamen una il·legalitat, fer una empresa mixta sense licitar la concessió. L'actual Llei de Contractes del Sector Públic no ho empara. Apel·len a l'excepcionalitat, prevista a la Llei quan no hi ha alternativa, però és obvi que aquest cas no és aplicable perquè sí que hi ha alternativa.

L'Ajuntament té la missió irrenunciable de vetllar per l'interès general, que és el principi que ha de regir la decisió sobre la forma de gestionar la prestació del servei de subministrament de l'aigua, de competència municipal, per donar continuïtat al que era una concessió que s'ha acabat.

La concessió s'ha acabat perquè així ho diu el contracte de concessió i la mateixa llei, que estableix uns terminis prou amplis, 75 anys en aquest cas, per a amortitzar totes les inversions realitzades i les despeses per prestar el servei. Acomplert aquest objectiu, continuar la concessió només seria sobre enriquir el concessionari. No serà així el que busquen els accionistes de la Mina?

GRUP MUNICIPAL ERC-MES Ajuntament de Terrassa